

Pokročilé metódy analýzy dát 4

úvod do hlbokého učenia

Peter Bednár

Priestorové dáta – rozpoznávanie obrazu

Rozpoznávanie obrazu

- Úlohou skrytých vrstiev pri rozpoznávaní obrazu je vyextrahovať vektor vizuálnych príznakov, na základe ktorých sa obraz klasifikuje do tried
- Farebný obrázok o rozmeroch 200x200 pixelov vyžaduje pri úplnom prepojení medzi vstupnou a skrytou vrstvou $200 \times 200 \times 3 = 120\,000$ váh (pre jeden neurón na skrytej vrstve) – počet veľmi rýchlo narastá s ďalšími vrstvami a pri väčšom rozlíšení obrazu

Konvolučná vrstva (1)

- Základný predpoklad:
 - Príznačky je možné rozpoznať v lokálnej ohraničenej oblasti
 - Ten istý príznak môže byť rozpoznaný v rôznych častiach vstupného obrazu
- Pre neurón na konvolučnej vrstve platí:
 - Váhy sú ohraničené iba na malú vstupnú oblasť (napr. 5x5 bodov)
 - Jeho aktivácia je vypočítaná postupne na celom vstupnom obrázku posúvaním oblasti v horizontálnom aj vertikálnom smere – matematicky ide o **operáciu konvolúcie**
 - Aktivácia je daná skalárnym súčinom váh a hodnôt vstupnej oblasti (+ voliteľne *bias*)

Konvolučná vrstva (2)

- Základné parametre:
 - Veľkosť vstupného "okna" (*size*) v horizontálnom aj vertikálnom smere (napr. 5x5 bodov)
 - Krok posunutia (*stride*) v horizontálnom aj vertikálnom smere (napr. po 1 bode v oboch smeroch)
 - Ak chceme aby bol zachovaný rozmer vstupných dát po vypočítaní konvolúcie, rozšírime obrázok o okraj v horizontálnom aj vertikálnom smere doplnením 0 hodnôt (*zero-padding*)

Neurón konvolučnej vrstvy (1)

Veľkosť vstupu: 5x5

Veľkosť okna: 3x3

Posunutie: 1,1

Okraj: 1,1,1,1

0	0	0	0	0	0	0
0	2	2	2	0	1	0
0	1	2	0	1	2	0
0	0	1	0	2	0	0
0	1	1	2	0	2	0
0	1	2	0	1	0	0
0	0	0	0	0	0	0

$$w_0 = 1$$

1	1	0
0	0	1
1	-1	0

Veľkosť výstupu: 5x5

$$1.0 + 1.0 + 0.0 + 0.0 + 0.2 + 1.2 + 1.0 + -1.1 + 0.2 + 1 = 2$$

2				

Neurón konvolučnej vrstvy (2)

Veľkosť vstupu: 5x5

Veľkosť okna: 3x3

Posunutie: 1,1

Okraj: 1,1,1,1

0	0	0	0	0	0	0
0	2	2	2	0	1	0
0	1	2	0	1	2	0
0	0	1	0	2	0	0
0	1	1	2	0	2	0
0	1	2	0	1	0	0
0	0	0	0	0	0	0

$$w_0 = 1$$

1	1	0
0	0	1
1	-1	0

Veľkosť výstupu: 5x5

$$1.0 + 1.0 + 0.0 + 0.2 + 0.2 + 1.2 + 1.1 + -1.2 + 0.0 + 1 = 2$$

2	2			

Neurón konvolučnej vrstvy (3)

Veľkosť vstupu: 5x5

Veľkosť okna: 3x3

Posunutie: 1,1

Okraj: 1,1,1,1

0	0	0	0	0	0	0
0	2	2	2	0	1	0
0	1	2	0	1	2	0
0	0	1	0	2	0	0
0	1	1	2	0	2	0
0	1	2	0	1	0	0
0	0	0	0	0	0	0

$$w_0 = 1$$

1	1	0
0	0	1
1	-1	0

Veľkosť výstupu: 5x5

$$1.0 + 1.0 + 0.0 + 0.2 + 0.2 + 1.0 + 1.2 + -1.0 + 0.1 + 1 = 3$$

2	2	3		

Neurón konvolučnej vrstvy (4)

Veľkosť vstupu: 5x5

Veľkosť okna: 3x3

Posunutie: 1,1

Okraj: 1,1,1,1

0	0	0	0	0	0	0
0	2	2	2	0	1	0
0	1	2	0	1	2	0
0	0	1	0	2	0	0
0	1	1	2	0	2	0
0	1	2	0	1	0	0
0	0	0	0	0	0	0

$$w_0 = 1$$

1	1	0
0	0	1
1	-1	0

Veľkosť výstupu: 5x5

$$1.0 + 1.0 + 0.0 + 0.2 + 0.0 + 1.1 + 1.0 + -1.1 + 0.2 + 1 = 1$$

2	2	3	1	

Neurón konvolučnej vrstvy (5)

Veľkosť vstupu: 5x5

Veľkosť okna: 3x3

Posunutie: 1,1

Okraj: 1,1,1,1

0	0	0	0	0	0	0
0	2	2	2	0	1	0
0	1	2	0	1	2	0
0	0	1	0	2	0	0
0	1	1	2	0	2	0
0	1	2	0	1	0	0
0	0	0	0	0	0	0

$$w_0 = 1$$

1	1	0
0	0	1
1	-1	0

Veľkosť výstupu: 5x5

$$1.0 + 1.0 + 0.0 + 0.0 + 0.1 + 1.0 + 1.1 + -1.2 + 0.1 + 1 = 0$$

2	2	3	1	0

Neurón konvolučnej vrstvy (6)

Veľkosť vstupu: 5x5
 Veľkosť okna: 3x3
 Posunutie: 1,1
 Okraj: 1,1,1,1

0	0	0	0	0	0	0
0	2	2	2	0	1	0
0	1	2	0	1	2	0
0	0	1	0	2	0	0
0	1	1	2	0	2	0
0	1	2	0	1	0	0
0	0	0	0	0	0	0

$$w_0 = 1$$

1	1	0
0	0	1
1	-1	0

Veľkosť výstupu: 5x5

$$1.0 + 1.2 + 0.2 + 0.0 + 0.1 + 1.2 + 1.0 + -1.0 + 0.1 + 1 = 5$$

2	2	3	1	0
5				

Neurón konvolučnej vrstvy (7)

Veľkosť vstupu: 5x5

Veľkosť okna: 3x3

Posunutie: 1,1

Okraj: 1,1,1,1

Veľkosť výstupu: 5x5

$$w_0 = 1$$

0	0	0	0	0	0	0
0	2	2	2	0	1	0
0	1	2	0	1	2	0
0	0	1	0	2	0	0
0	1	1	2	0	2	0
0	1	2	0	1	0	0
0	0	0	0	0	0	0

1	1	0
0	0	1
1	-1	0

2	2	3	1	0
5	4	7	3	4
2	4	4	4	2
1	3	4	4	4
4	3	5	3	3

Konvolučná vrstva (3)

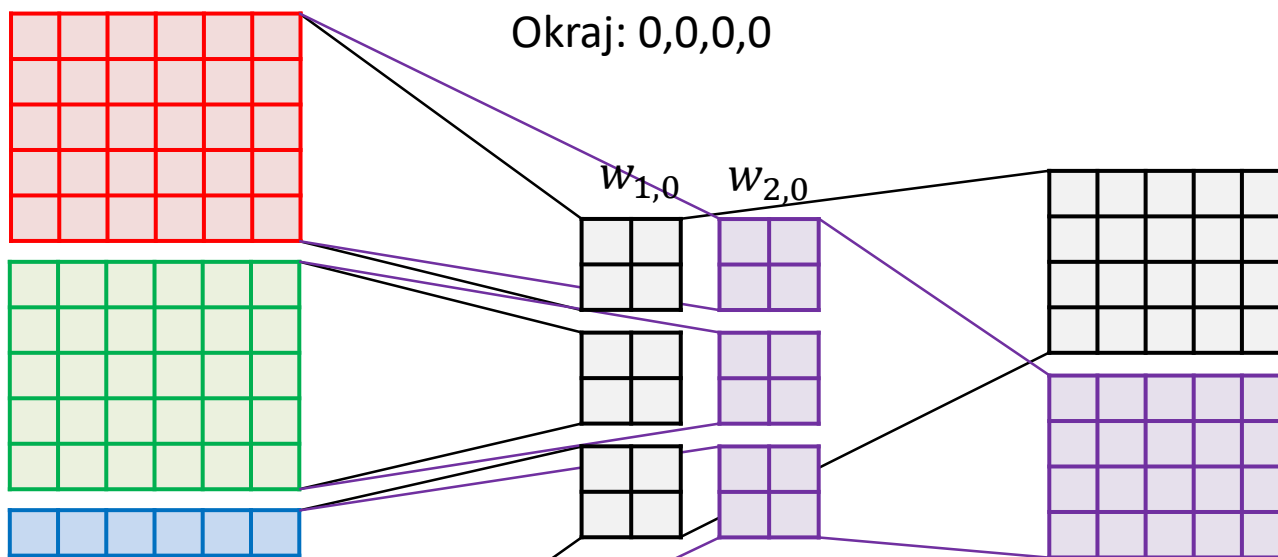
- Na konvolučnej vrstve môžeme mať viac neurónov – **filtrov**.
 - Veľkosť výstupu je daný (veľkosťou vstupu/okna, posunom, okrajom) x počet filtrov
- Na vstupe môžeme mať viac atribútov (**kanálov**) pre jeden bod :
 - Štandardne pre farebný obrázok **R G B** zložky, ale napr. pre satelitné obrázky môžeme mať stovky kanálov pre rôzne oblasti elektromagnetického spektra
 - Počet váh pre jeden neurón: šírka okna x výška okna x počet kanálov (+ voliteľne jeden *bias*)

Konvolučná vrstva – príklad

Veľkosť vstupu:
6x5 počet vstupných
kanálov

2 filtre
Veľkosť okna: 2x2
Posunutie: 1,1
Okraj: 0,0,0,0

Veľkosť výstupu: 5x4x
počet filtrov (neurónov
na konvolučnej vrstve)

Počet váh pre jeden
filter: 2x2 (veľkosť
okna) x počet
vstupných kanálov + 1

Konvolučné siete

- Váhy filtrov sú na začiatku inicializované náhodne, ale postupne sa filtre naučia rozoznávať užitočné vzory vo vstupných dátach (napr. hrany, farebné prechody a pod.)
- Zreťazením viacerých konvolučných vrstiev je možné vytvoriť hierarchiu viac a viac zložitejších vizuálnych vzorov.
- Pri učení sa gradient pre konvolučné neuróny počíta tiež konvolúciou, ale v opačnom smere ako pri výpočte predikcie
- Aby sme mohli na výstupe obraz efektívne klasifikovať úplne prepojenou doprednou sieťou, je potrebné postupne redukovať výstupné rozmery konvolučných vrstiev

Redukcia výstupných rozmerov

- Môžeme použiť väčší krok, napr. ak budeme posúvať okno 2x2 s krokom 2 vo vertikálnom aj horizontálnom smere, vstupný obrázok 10x10 môžeme zredukovať na 5x5
- Môžeme použiť vrstvu, ktorá zlúči oblasti a zagreguje hodnoty pre celé okno - tzv. *pooling*
 - Ako agregáčna funkcia sa najčastejšie používa maximum, ale je možné použiť aj ďalšie funkcie (napr. priemer, alebo Euklidovskú normu)
 - Pooling zachováva počet vstupných kanálov

Redukcia výstupných rozmerov - príklad

- Max-pooling s veľkosťou okna 2x2 a posunom 2,2 (pri pooling-u sa väčšinou oblasti neprekrývajú):

Veľkosť vstupu: 6x6

1	2	0	1	0	1
0	3	0	0	0	-2
1	2	0	1	0	1
2	-3	0	1	1	0
1	4	1	1	0	-1
2	3	2	2	0	-1

Veľkosť výstupu: 3x3
(jeden bod pre celé okno 2x2)

3	1	1
2	1	1
4	2	0

Príklad architektúry - VGGNet (1)

- Vstup: obrázok 224x224x3
- Výstup: klasifikácia do 1000 tried (objektov)
- Homogénna architektúra zložená z konvolučných vrstiev s oknom 3x3 a posunom 1x1 (okraj 1) a max poolingom 2x2
- Celkovo 13 konvolučných vrstiev CONV3 + ReLU transformácia + 5 pooling vrstiev POOL2 + 3 FC vrstvy doprednej siete pre výslednú klasifikáciu – 138M váh (ale z toho až 100M na prvej FC vrstve)

Príklad architektúry - VGGNet (2)

	Vrstva	Rozmery		Vrstva	Rozmery
1	INPUT	224x224x3	12	CONV3-512	28x28x512
2	CONV3-64	224x224x64	13	CONV3-512	28x28x512
3	CONV3-64	224x224x64	14	CONV3-512	28x28x512
4	POOL2	112x112x64	15	POOL2	14x14x512
5	CONV3-128	112x112x128	16	CONV3-512	14x14x512
6	CONV3-128	112x112x128	17	CONV3-512	14x14x512
7	POOL2	56x56x128	18	CONV3-512	14x14x512
8	CONV3-256	56x56x256	19	POOL2	7x7x512
9	CONV3-256	56x56x256	20	FC	4096
10	CONV3-256	56x56x256	21	FC	4096
11	POOL2	28x28x256	22	FC	1000

Vizualizácia konvolučných sietí

<https://cs.stanford.edu/people/karpathy/convnetjs/demo/cifar10.html>

Sekvencie

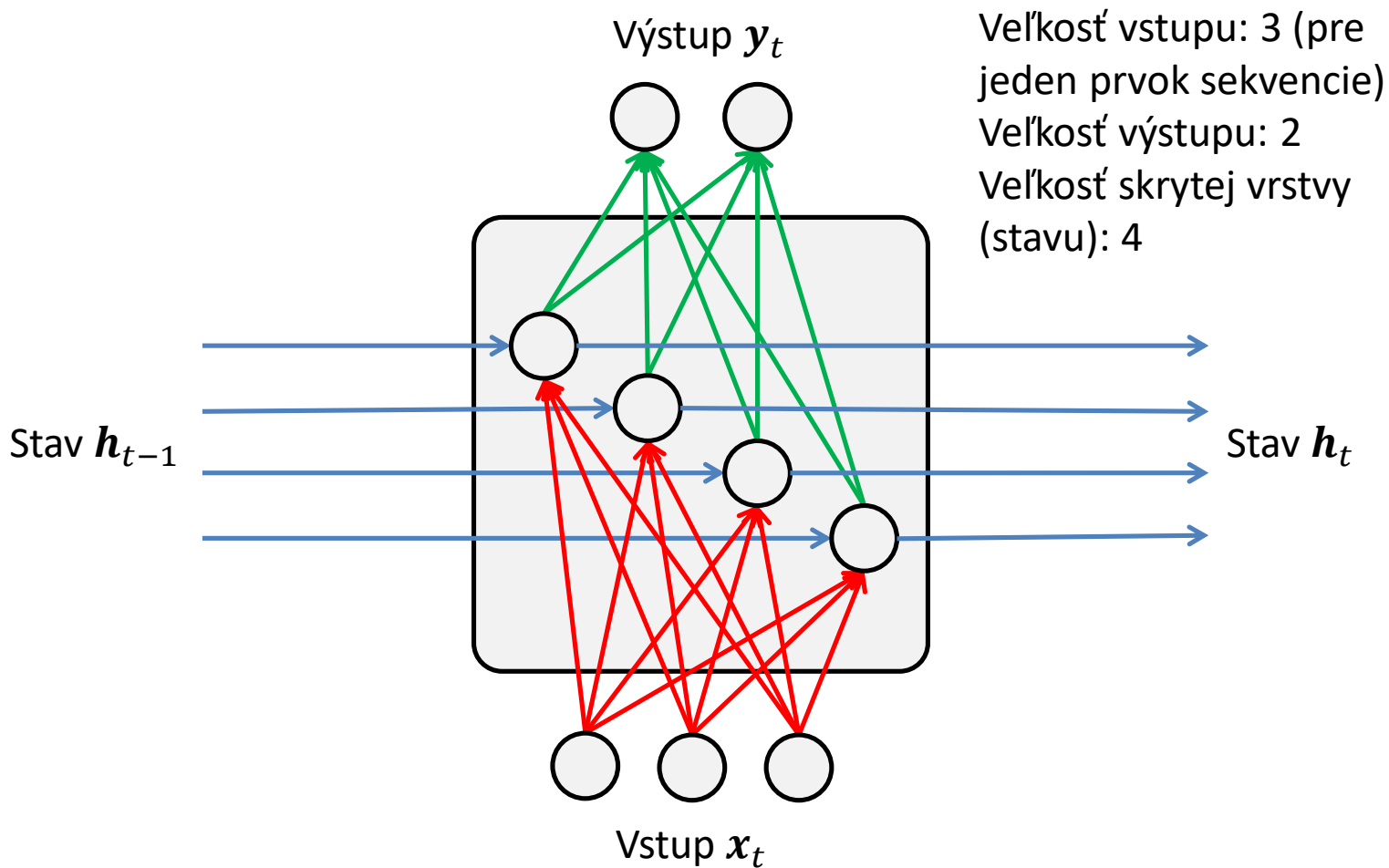
Prediktívne úlohy učenia so sekvenciami

- **Klasifikácia sekvencií:** sekvencia → trieda
 - Napr. analýza sentimentu vo vete – pozitívna/negatívna/neutrálna
- **Mapovanie sekvencií:** sekvencia → sekvencia
 - Rovnako dlhé sekvencie: napr. extrahovanie názvov z textov (o každom slove chceme rozhodnúť či je súčasťou názvu, alebo nie)
 - Rôzne dlhé sekvencie: napr. rozpoznávanie reči (vstup je časová postupnosť úrovní audio signálu, výstup textový prepis, resp. sekvencia hlások)

Rekurentné siete (1)

- Základný model pre mapovanie sekvencií rovnakej dĺžky.
- **Vstup:** sekvencia x_1, x_2, \dots, x_T
- **Výstup:** sekvencia y_1, y_2, \dots, y_T
 - Každý prvok sekvencie x_t , alebo y_t , môže byť číselný vektor
- Skrytá vrstva udržiava stav h_t (vektor váh), ktorý je závislý od vstupu x_t a predchádzajúceho stavu h_{t-1} (ktorý je rekurzívne závislý od všetkých predchádzajúcich vstupov) a z ktorého je odvodený výstup y_t
- Počiatočný stav h_0 je inicializovaný na $\mathbf{0}$

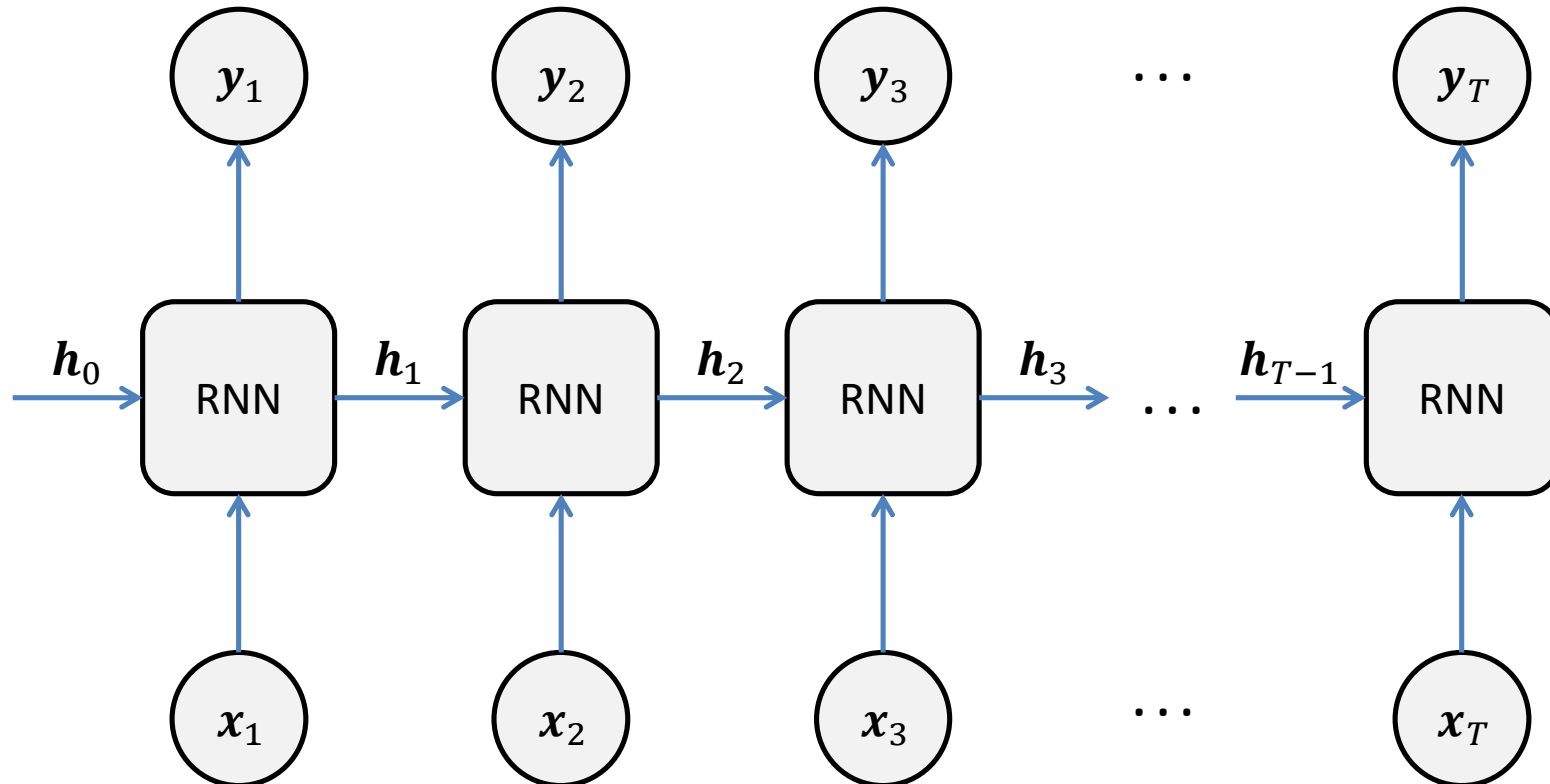
Rekurentné siete (2)

Spätné šírenie chyby v čase (1)

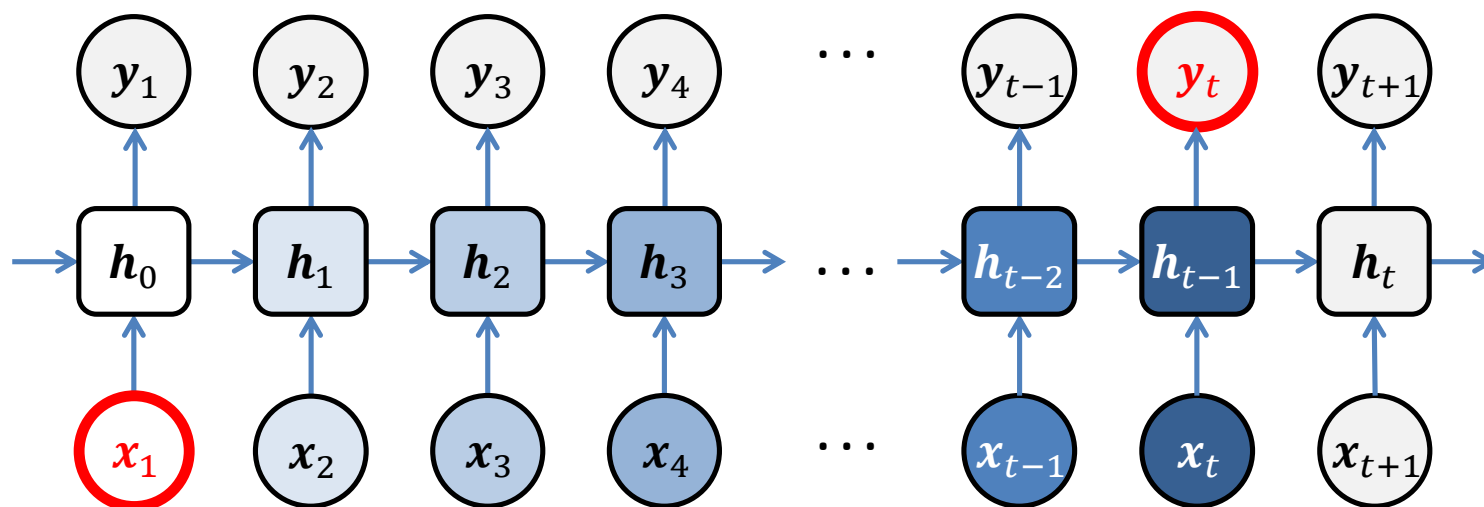
- Pre jeden príklad (vstupnú sekvenciu x_1, x_2, \dots, x_T a výstupnú sekvenciu y_1, y_2, \dots, y_T)
 - Pre každý vstupný prvok x_t postupne vypočítame výstupnú predikciu a nasledujúci stav h_t skombinovaním predchádzajúceho stavu h_{t-1} a vstupu x_t
 - Vypočítame chybu predikcie pre celú výstupnú sekvenciu porovnaním s y_1, y_2, \dots, y_T
 - Rekurzívne prepočítame váhy štandardnou gradientovou metódou
- Graficky môžeme učenie "rozbaľiť v čase" do nasledujúcej siete, kde každý blok zdieľa tie isté váhy

Spätné šírenie chyby v čase (2)

Rekurentné siete (3)

- Pre dlhé sekvencie sa rekurentná sieť rozbalí do veľmi hlbokaj siete – viac náchylné na vymiznutie gradientu
- Problematické je hlavne učenie vzdialených závislostí medzi vstupom a výstupom

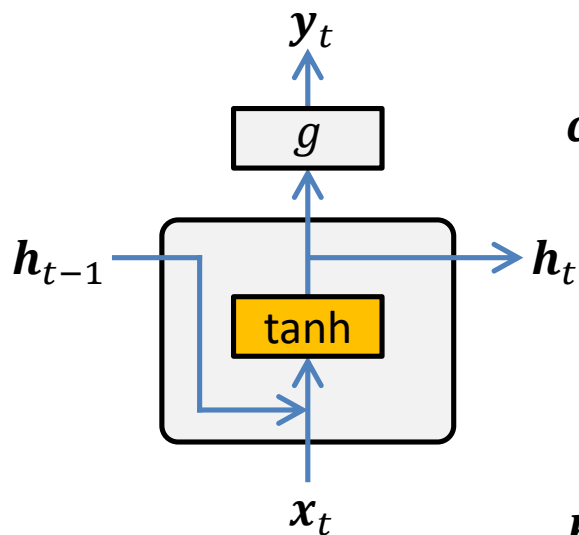
Long-Short Term Memory (1)

- Architektúra špeciálne navrhnutá pre učenie vzdialených závislostí
- Okrem stavu \mathbf{h}_t udržiava aj pamäť \mathbf{c}_t (vektor váh) v ktorej je možné priamo uchovať informácie zo vzdialených predchádzajúcich stavov
- Pre riadenie "zapisovania/mazania" pamäte sa využívajú **hradlá**: neuróny s logistickou aktivačnou funkciou
 - pamäť $\times 0$ – "mazanie"
 - hodnota $\times 1 +$ pamäť – "zapisovanie"

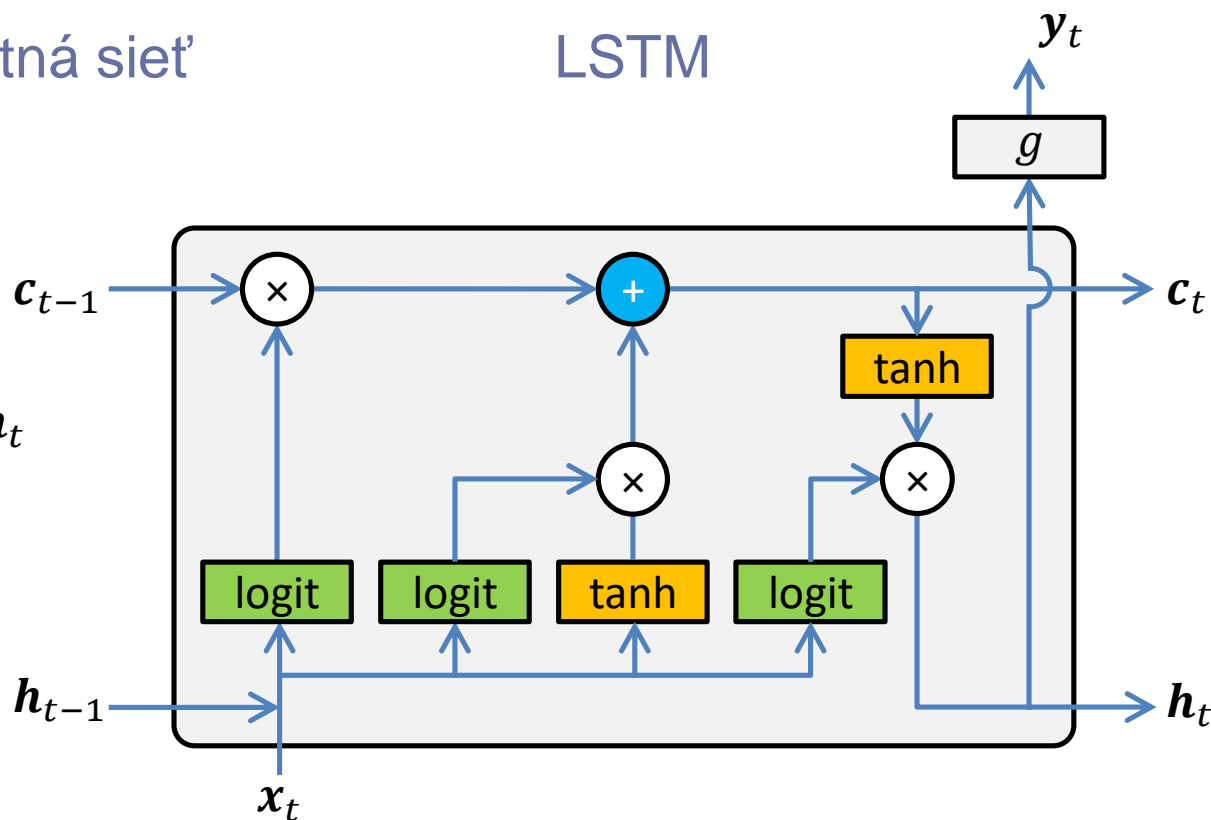
Long-Short Term Memory (2)

- Pre vysvetlenie zavedieme blokovú schému.

Štandardná rekurentná sieť

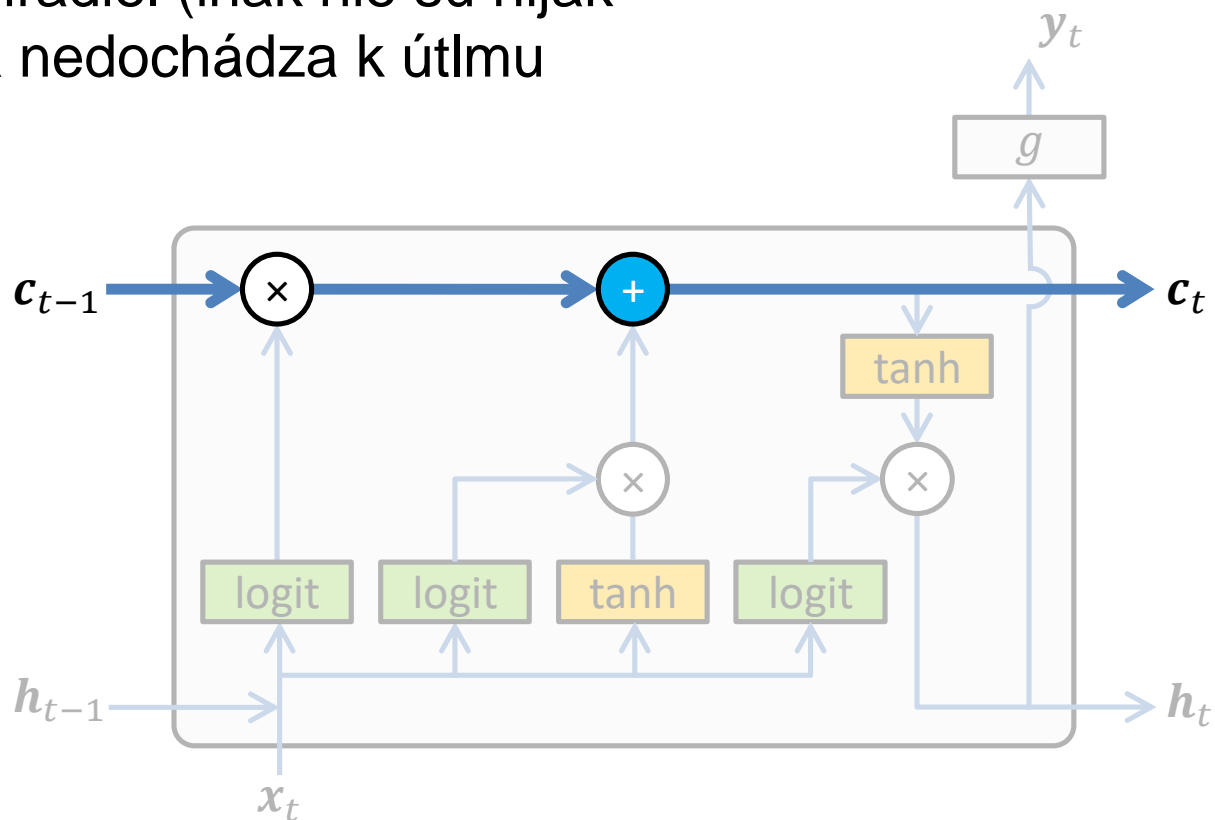

LSTM

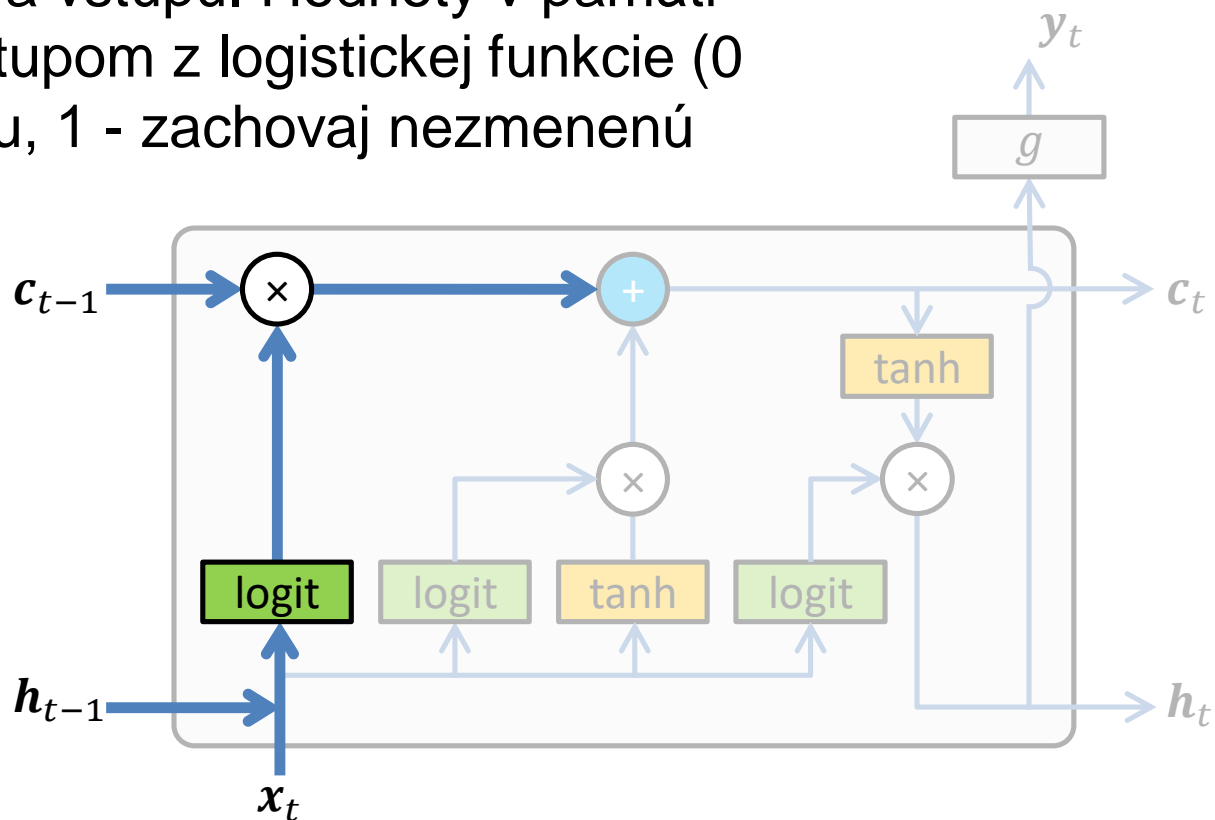
Long-Short Term Memory (3)

- Informácie v pamäti sú modifikované iba prostredníctvom hradiel (inak nie sú nijak transformované a nedochádza k útlmu informácií)

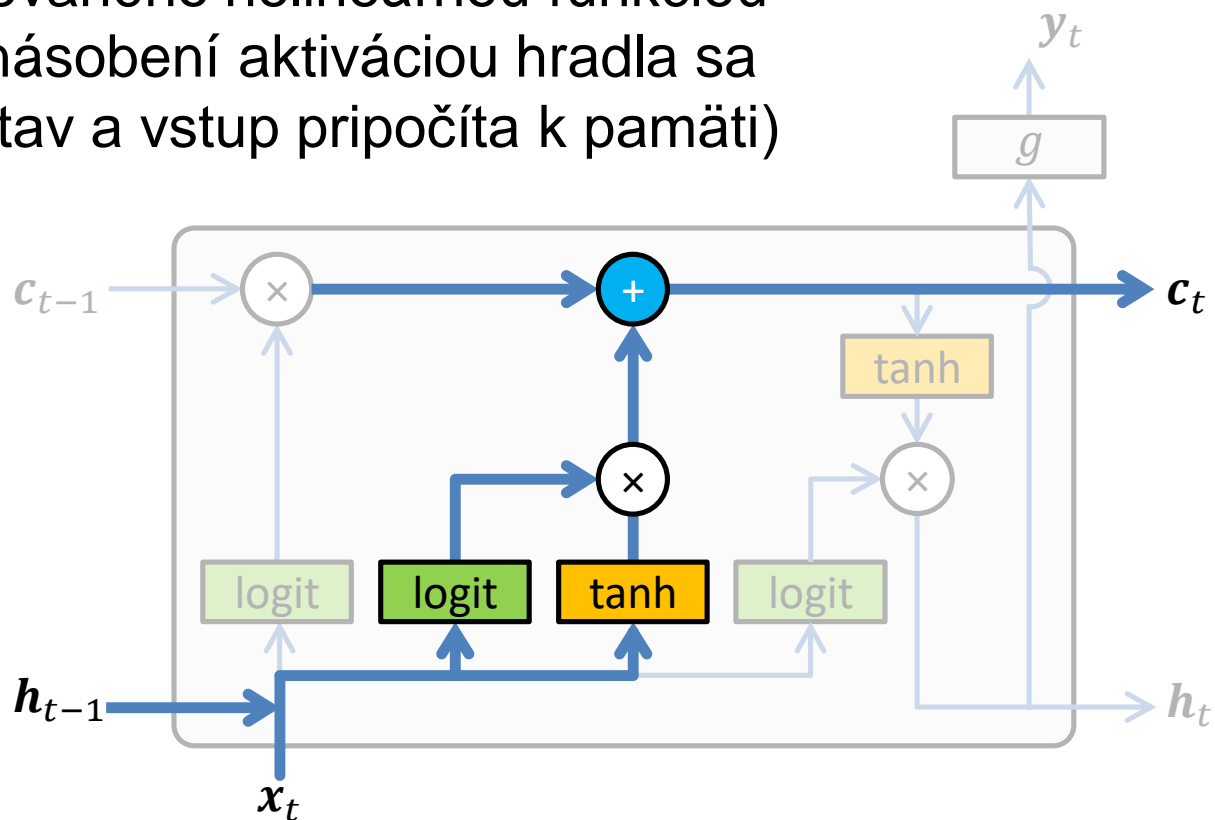
Long-Short Term Memory (4)

- Prvé hradlo riadi mazanie z pamäti podľa aktuálneho stavu a vstupu. Hodnoty v pamäti sa vynásobia výstupom z logistickej funkcie (0 – zmaž informáciu, 1 - zachovaj nezmenenú informáciu)

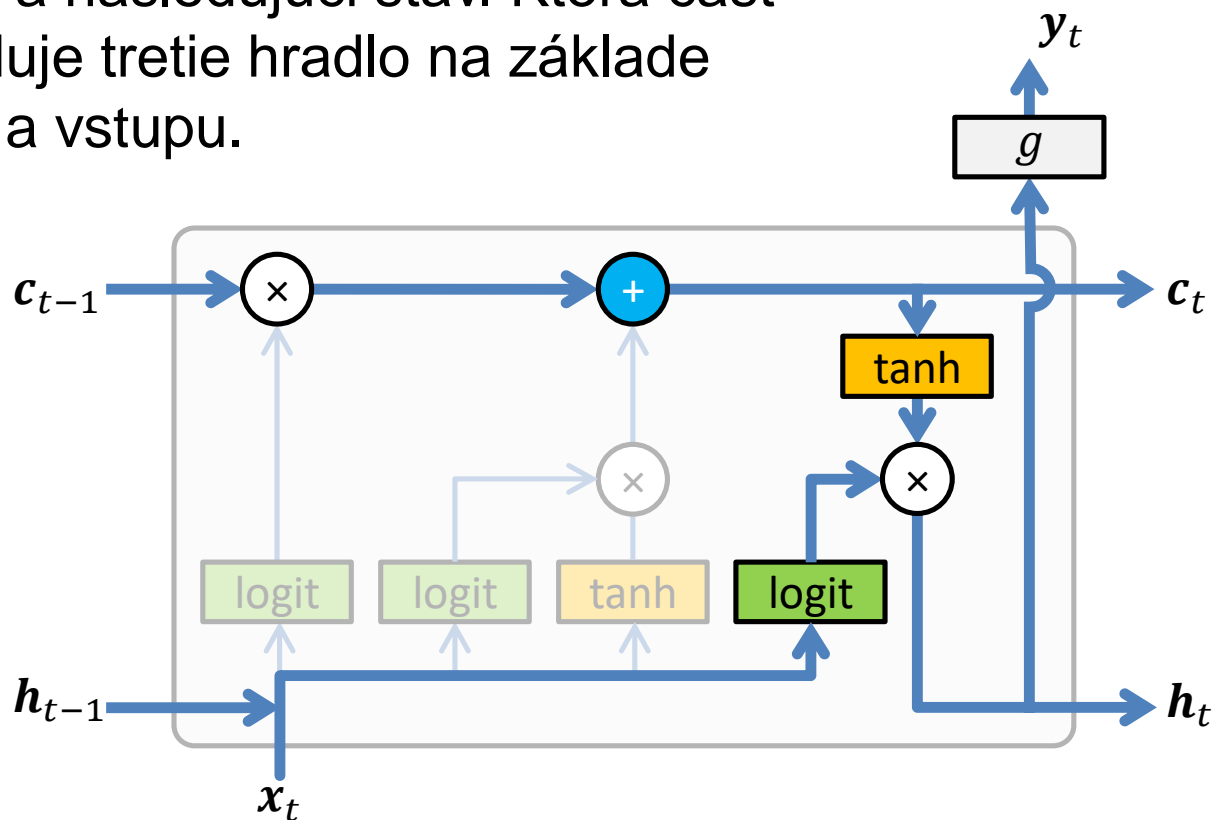
Long-Short Term Memory (5)

- Druhé hradlo riadi zápis aktuálneho stavu a vstupu transformovaného nelineárnou funkciou do pamäti (po vynásobení aktiváciou hradla sa transformovaný stav a vstup pripočíta k pamäti)

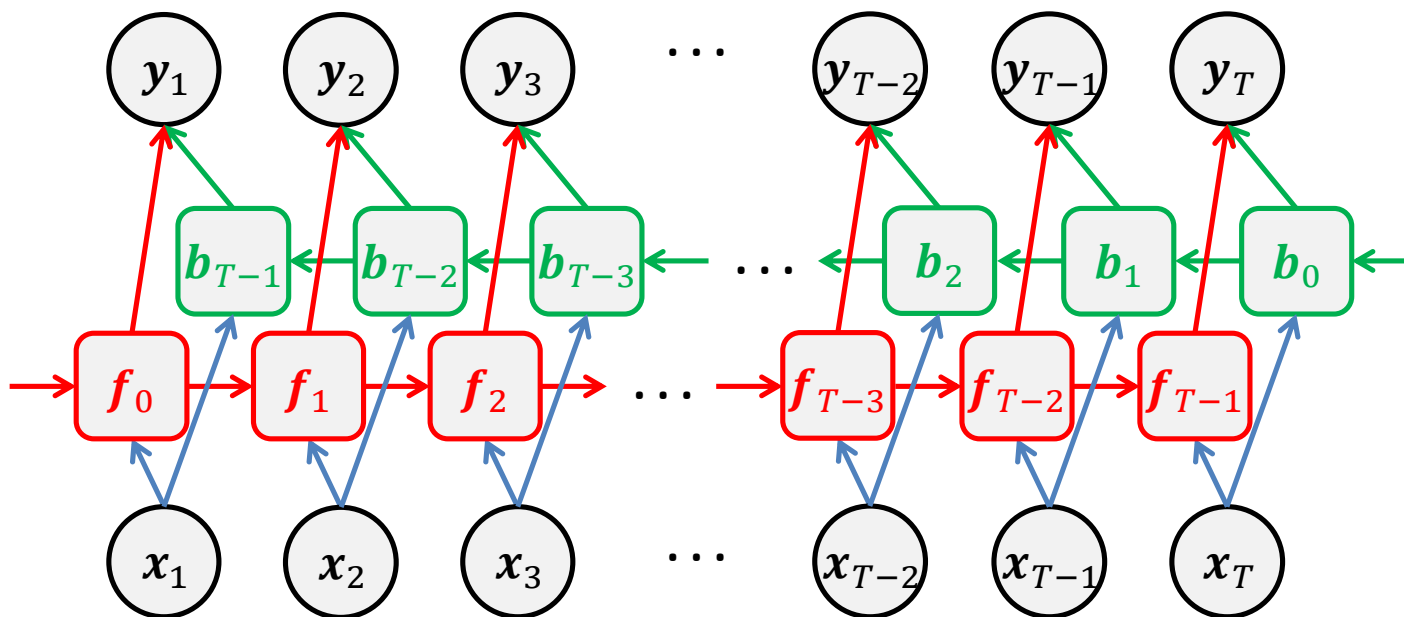
Long-Short Term Memory (6)

- Časť z pamäti sa po nelineárnej transformácii použije na výstup a nasledujúci stav. Ktorá časť sa použije rozhoduje tretie hradlo na základe aktuálneho stavu a vstupu.

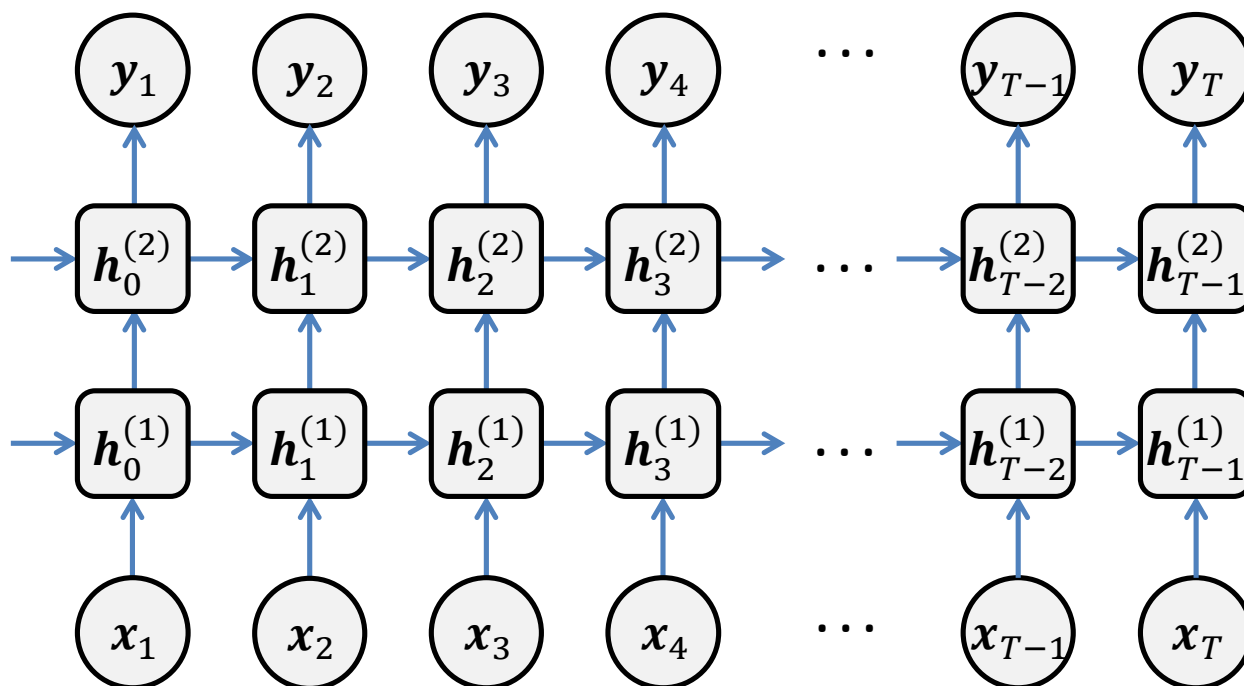
Obojsmerné rekurentné siete

- Pri niektorých aplikáciách má zmysel pri výpočte výstupu uvažovať nielen predchádzajúci kontext, ale aj nasledujúci. Môžeme skombinovať dve rekurentné siete, ktoré prechádzajú sekvenciu v oboch smeroch

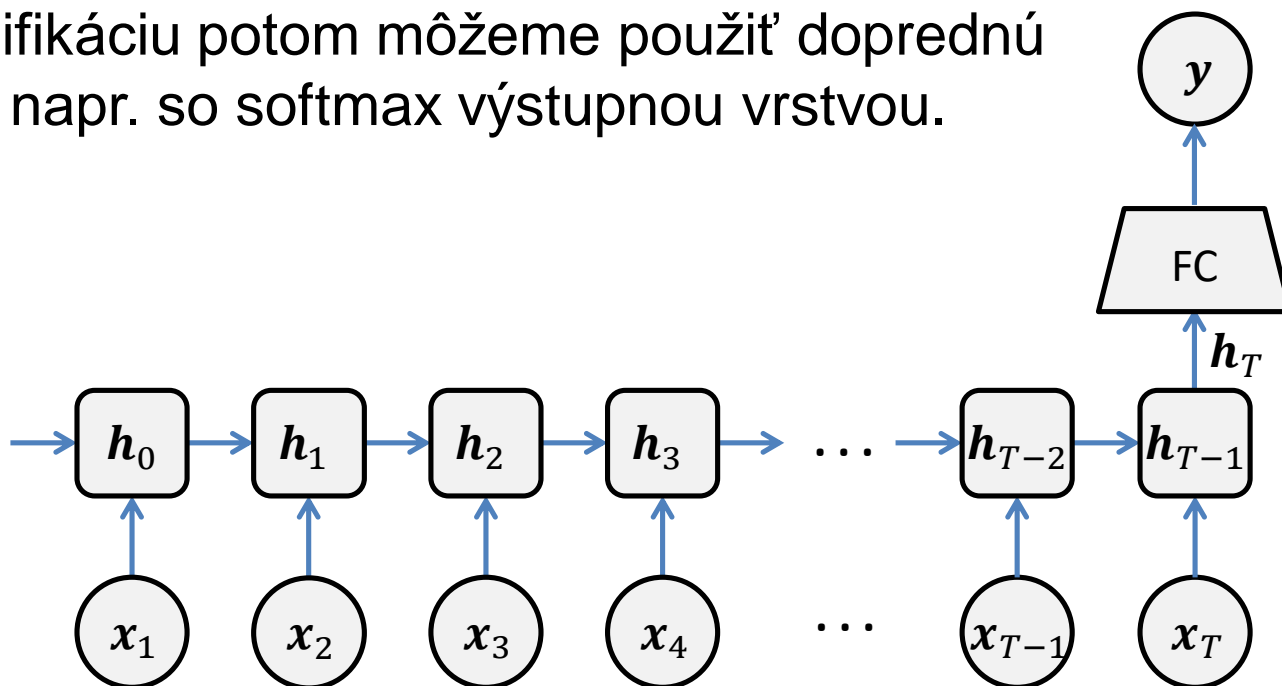
Hlboké rekurentné siete

- Pre zložitejšie závislosti môžeme navrstviť viacero rekurentných sietí (stav nižšej vrstvy sa použije ako vstup vyššej). Podobne môžeme skombinovať aj obojsmerné siete.

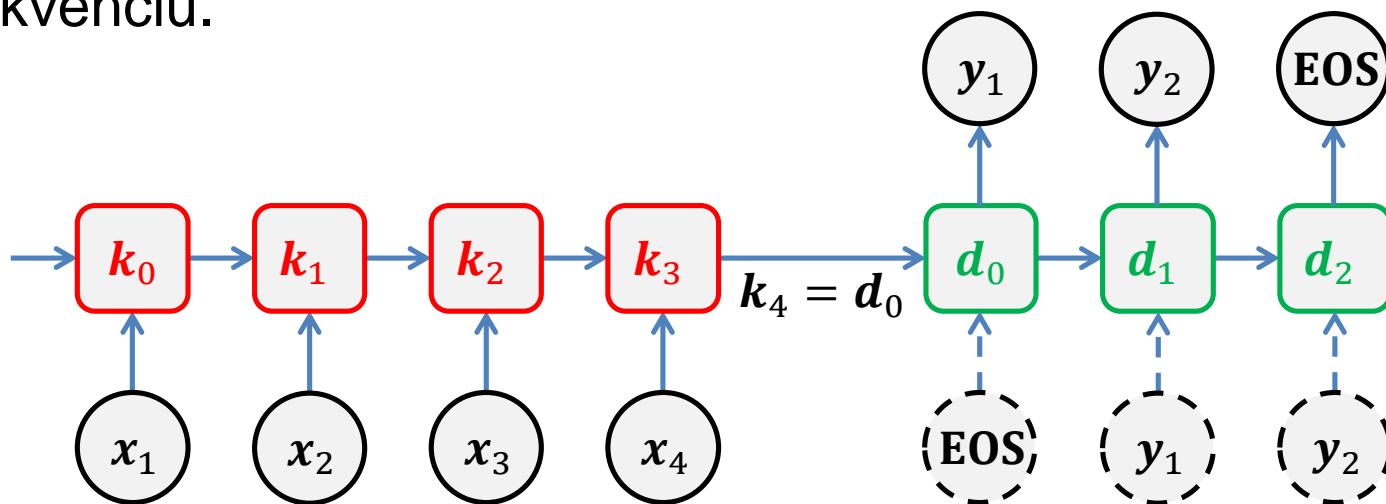
Klasifikácia sekvencií

- Posledný stav siete predstavuje vektorovú reprezentáciu celej vstupnej sekvencie. Na klasifikáciu potom môžeme použiť doprednú sieť napr. so softmax výstupnou vrstvou.

Mapovanie sekvencií rôznych dĺžok

- Používa sa **kodeér/dekodeér** architektúra. Kodeér zakóduje vstupnú sekvenciu ako číselný vektor, ktorý sa použije ako počiatočný stav pre dekodeér, ktorý vygeneruje výstupnú sekvenciu.

EOS – špeciálny vstup/výstup, ktorý reprezentuje začiatok/koniec výstupnej sekvencie